

ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ Η ΕΝΟΤΗΤΑ.

ΣΥΛΛΟΓΟΥ Π.Ε «ΑΠ.ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

& ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ «ΑΠΕ.ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Πέρασε μια **δραματική διετία** από την προηγούμενη εκλογαπολογιστική συνέλευση του Συλλόγου μας. Δραματική γιατί η ζωή μας, η εργασία μας και η εκπαίδευση χτυπήθηκαν από 3 μνημόνια ενώ σήμερα βρισκόμαστε αντιμέτωποι με τις ταπεινωτικές απαιτήσεις των δανειστών, της ΕΕ του ΔΝΤ και των τραπεζών. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια μνημονιακή Βουλή και μια κυβέρνηση που ψήφισε και υλοποιεί το 3^ο μνημόνιο. Θέλουν να καθορίσουν το μέλλον μας στα πολυτελή τραπέζια των ευροgroups, στα συμβούλια των αρπακτικών «αγορών», στις συνεδριάσεις των αδυσώπητων τραπεζιτών και στις πολεμικές συρράξεις για τον έλεγχο περιοχών, και κοινωνιών.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες θα πραγματοποιηθεί η Γενική μας Συνέλευση. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες καλούμαστε όλοι μας να αναλογιστούμε τη σημασία της ύπαρξης των συλλογικών οργάνων και διαδικασιών. Χρειαζόμαστε λοιπόν, μια ουσιαστική συζήτηση τόσο για τον απολογισμό της δράσης του συλλόγου τη διετία που πέρασε, όσο και για την παραπέρα δράση μας, τις κοινωνικές συμμαχίες που χρειάζεται να χτίσουμε, τα πλαίσια μέσα στα οποία θα κινηθεί ο Σύλλογός μας. Έχοντας μπροστά μας την νέα επίθεση στους μισθούς, τις αντιδραστικές αλλαγές στο ασφαλιστικό, την εξοντωτική φορολογία, τους πλειστηριασμούς κατοικιών, την εξαγγελία εφαρμογής της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ, την ελαχιστοποίηση της χρηματοδότησης για την παιδεία, την περικύκλωση του σχολείου από χορηγούς και κερδοσκοπικά προγράμματα, οφείλουμε να αντισταθούμε. Οφείλουμε να ανιχνεύσουμε και να βάλουμε στη ζωή, ιδέες και πρακτικές για έναν άλλο δρόμο, στο σχολείο και στη ζωή μας. Σε μια τέτοια μάχη είναι απαραίτητη η συμμετοχή όλων μας. Γιατί Σύλλογος είμαστε όλοι. Η στάση της ανάθεσης και της αποχής θα οδηγήσει τον καθένα μας ανυπεράσπιστο και μόνο απέναντι στην καταστροφή που επιδιώκεται.

Το σχολείο που βιώνουμε – Οι τραγικότερες συνθήκες των τελευταίων χρόνων.

Ενάμιση μήνα μετά την έναρξη των σχολείων, η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο. Η Κυβέρνηση και το ΥΠΠΕΘ πιστό στις ανάγκες των αριθμών και όχι στις ανάγκες των μαθητών, ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ να καλύψει τα κενά δασκάλων – ειδικοτήτων και δεν θα το κάνει αν δεν αντιμετωπίσει ένα εκπαιδευτικό και γονεϊκό κίνημα που θα διεκδικήσει την πλήρη και ουσιαστική λειτουργία του σχολείου.

Το ΥΠΠΕΘ ακολουθεί για μια ακόμη φορά τη γνωστή, διαχρονικά, πρακτική:

- ❖ Ελαστικοποίησης του ωραρίου (πρωινό – ολοήμερο) των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων (ακόμα και σε 5 σχολεία).
- ❖ Περιστολή – κατάργηση κάθε είδους δικαιώματος των αναπληρωτών χρησιμοποιώντας σαν προφάσεις υποτιθέμενους όρους των προγραμμάτων ΕΣΠΑ,
- ❖ Μεταφοράς ωρών, «κλέβοντας Ευέλικτες Ζώνες» και μεταφέροντας ώρες στα Ολοήμερα,
- ❖ Διάλυσης της μελέτης στο Ολοήμερο και μετατρέποντας τους εκπαιδευτικούς σε λάστιχο μεταξύ πρωινού και ολοήμερου προγράμματος για να «λειτουργήσει» το σχολείο, με αποτέλεσμα να βρίσκεται ο δάσκαλος στο τμήμα του (κατά Μ.Ο) περίπου στο 70% των συνολικών ωρών.
- ❖ κλεισίματος ολοήμερων τμημάτων μετά την συρρίκνωση του αριθμού των μαθητών τους (αποτέλεσμα της υποστελέχωσης και υπολειτουργίας τους), ώστε να υπάρξει μείωση τμημάτων, και αύξηση της περιφοράς εκπαιδευτικών ειδικοτήτων από ολοήμερο σε ολοήμερο,
- ❖ Εκμηδένιση της ενισχυτικής διδασκαλίας, υπολειτουργία των τμημάτων υποδοχής και ένταξης,

❖ Ανύπαρκτης έως αντιπαιδαγωγικής παράλληλης στήριξης. Οι παράλληλες στηρίξεις καλύπτουν μετά βίας λιγότερους από τους **μισούς μαθητές** που τις δικαιούνται, ενώ για τους άλλους χρησιμοποιούνται σαν μπαλώματα τα αθροίσματα των περισσευούμενων ωρών εκπαιδευτικών κάθε πρόσφορης ειδικότητας (εκτός από αυτήν της απαιτούμενης Ειδ.Αγωγής).

❖ Συρρίκνωσης τμημάτων νηπιαγωγείων, με τα προνήπια να παραμένουν εκτός, αλλαγή του εβδομαδιαίου ωραρίου και αύξηση του ωραρίου των νηπιαγωγών και αποδυνάμωση του ολοήμερου νηπιαγωγείου με τη μετατροπή του σε μια προαιρετική δομή παιδοφύλαξης.

❖ Μεταταγμένους εκπαιδευτικούς που παραμένουν σε ομηρία χωρίς οργανική εδώ και 4 χρόνια.

❖ Προσφυγόπουλα εγκαταλελειμμένα στην τύχη τους, χωρίς τάξεις υποδοχής και την απαραίτητη βοήθεια από υποστηρικτικές δομές.

Η κατάσταση αυτή δεν μπορεί να συνεχιστεί. Το σχολείο που οικοδομούν, είναι το σχολείο της χρονοχρέωσης. Είναι το σχολείο «χυλός» που λειτουργεί με περισσεύματα. Είναι το σχολείο όπου διαλύεται η παιδαγωγική σχέση και η αντίληψη της ενιαίας διδασκαλίας. Είναι το σχολείο που περιφρονεί τους μαθητές, διαλύει τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών, μετακυλύει την ευθύνη στους γονείς.

Να παλέψουμε ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ για το αυτονόητο: ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Το υπουργείο μας εμπαίζει. Παίζει με την αγωνία και την εργασία των γονέων. Παίζει με το φιλότιμο και την εργασία των εκπαιδευτικών. **Δίνει «γη και ύδωρ» σε ιδιωτικά συμφέροντα.** Σαν τα μανιτάρια ξεφυτρώνουν τα ιδιωτικά κέντρα μελέτης, αφού διαλύεται το Ολοήμερο. Σαν χιονοστιβάδα φεύγουν τα χρήματα από τον οικογενειακό προϋπολογισμό, αφού το υποτιθέμενο «**νέο σχολείο**» των **Γαβρόγλου – Φίλη είναι ένας κουβάς ωρών, χωρίς ενιαίο σχεδιασμό, χωρίς ενιαία παιδαγωγική αντίληψη.**

ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ με τη νέα αντιδραστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση,

το νέο Ζετές σχέδιο του Υπ. Παιδείας σε συμφωνία με τον ΟΟΣΑ και την ΕΕ που προβλέπει το 3ο Μνημόνιο. Με τις «**Νέες Δομές υποστήριξης του Εκπαιδευτικού Έργου**» που στο όνομα της παιδαγωγικής αυτονομίας των σχολείων στην πράξη **επαναφέρουν την αξιολόγηση και την αυτοαξιολόγηση/ διαφοροποίηση των σχολικών μονάδων.**

Κλιμάκια του ΟΟΣΑ στέλνονται στα σχολεία, από Κυβέρνηση και Υπουργείο, για να επιτηρήσουν τα προγράμματα και τις περικοπές, την ώρα που προωθούνται τα προαπαιτούμενα της μνημονιακής αξιολόγησης, δηλαδή της αύξησης των μαθητών ανά τμήμα, της μείωσης των εκπαιδευτικών, της μείωσης των εκπαιδευτικών δαπανών, της εισβολής των επιχειρηματικών συμφερόντων στα σχολεία και της μετατροπής των σχολείων σε επιχειρήσεις με διευθυντές manager που προσελκύουν πελάτες μέσω κουπονιών. Παράλληλα προχωρούν ραγδαία τα σχέδια για αναδιάρθρωση των εκπαιδευτικών βαθμίδων(προσχολική αγωγή, νέο Λύκειο, τεχνική εκπαίδευση, ΑΕΙ – ΑΤΕΙ) που σημαίνουν συγχωνεύσεις καταργήσεις τμημάτων, σχολείων, ΑΕΙ. (Το παράδειγμα ενοποίησης Παιδαγωγικού Νηπιαγωγών και ΑΤΕΙ Βρεφονηπιοκόμων θέτει τους όρους για την παράδοση μέρους της πρωτοβάθμιας (Νηπιαγωγείων) στους δήμους, την κινητικότητα μέσα και έξω από την εκπαίδευση, την ισοπέδωση εργασιακών δικαιωμάτων και την απάλειψη των ορίων μεταξύ επιστημονικών, γνωστικών πεδίων και ειδικοτήτων άρα και την κατάργηση θέσεων εργασίας.

Είμαστε αντιμέτωποι με ένα συνολικό σχέδιο (όχι με ξεκομμένα μέτρα) το οποίο πρέπει να αποκαλύψουμε και να αντιπαλέψουμε και όχι να μετράμε τα «θετικά και αρνητικά τους» συμμετέχοντας σε «διαλόγους» με το Υπ. Παιδείας και τον ΟΟΣΑ όπως κάνουν οι δυνάμεις του παλιού και νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Τεράστιες είναι και οι ευθύνες της Διεύθυνσης Ανατ.Αττικής που υλοποίησε κατά γράμμα αυτή την πολιτική:

Δεν τήρησε, ούτε καν τη δέσμευσή της, για έναν επιπλέον δάσκαλο στα σχολεία με 4+ τμήματα ολοήμερου, ανάγκη που προέκυπτε επιτακτικά μετά την αναγνώριση της ώρας σίτισης σαν εκπαιδευτικής ώρας, με επακόλουθο να ζητηθούν λιγότεροι εκπαιδευτικοί από τους απαραίτητους για τη λειτουργία των ολοήμερων,

Μεγιστοποίησε τις υπεραριθμίες και τράβηξε εκπαιδευτικούς από σχολεία, που τώρα έχουν ελλείμματα και δεν μπορούν να λειτουργήσουν πλήρως...

Μείωσε πρόθυμα τον αιτούμενο αριθμό προσλήψεων στα μέτρα των «εντολών» του Διευθυντή Σπουδών του ΥΠΠΕΘ... Αγνόησε τα αιτήματα των σχολείων για υποστηρικτικές δομές .

**Αυτή η χυδαία πολιτική μετατρέπει τις ανάγκες των μαθητών σε ανάγκες αριθμών.
Αυτή η χυδαία πολιτική διαλύει τα σχολεία και το δημόσιο χαρακτήρα τους.**

Για το σύλλογο μας

Δεκαέξι ολόκληρα χρόνια έπρεπε να περάσουν για να απαλειφθεί η πληγή που προκαλέσαμε με τη στάση μας σ' όλους αυτούς που ήταν και είναι μπουκτισμένοι με τις αλληπάλληλες μεταμορφώσεις των ίδιων κι απaráλλακτων επαγγελματικών - γραφειοκομματικών παρατάξεων, που τόσα χρόνια διαπλεκόμενες με κάθε μορφή εξουσίας μας εξουθένωσαν οδηγώντας μας σ' αυτή την κατάσταση, και να μας δοθεί και πάλι η δυνατότητα ν' αλλάξουμε το σύλλογο παίρνοντάς τον στα χέρια μας.

Για μια ακόμη φορά η ευκαιρία αυτή χάθηκε όταν συγκροτήθηκε το απερχόμενο τώρα Δ.Σ.

Τα όποια λάθη στελεχών παρατάξεων που πολλές φορές το όνειρο της ελπίδας τους δυσκόλεψε να αντιληφθούν έγκαιρα το αδιέξοδο στο οποίο συγκεκριμένες πολιτικές τους οδηγούσαν, δεν είναι αρκετά για να εξανεμίσουν, δίνοντας εύκολες προφάσεις, **την ανάγκη για την μόνη διέξοδο που μας απομένει, αυτή της ενότητας.**

- Για ν' αλλάξουμε ουσιαστικά το σύλλογό μας πετώντας, μια κι έξω στο χρονοντούλαπο της ιστορίας, ένα τόσο ζοφερό παρελθόν μαζί με τα πρόσωπα που το συνθέτουν. Η ευθύνη όλων, μας, αυτών που τόσα χρόνια, μέσα από διαφορετικές πολλές φορές παρατάξεις, αγωνίζονται κόντρα κι ενάντια σ' όλα αυτά είναι μεγάλη, τόσο στο χώρο της εκπαίδευσης όσο και σ' ολόκληρη την κοινωνία που ξυπνά μέσα στην ολοένα και εντεινόμενη διάψευση των φρούδων ελπίδων της, συνειδητοποιώντας ακόμα μια φορά, ότι δεν υπάρχουν σωτήρες, ότι τίποτε δεν χαρίζεται, τίποτε δεν διεκδικείται με αγώνες που ανατίθενται σε άλλους και πως όλα μπορούν να κερδηθούν μόνο με τον πεισματικό μας αγώνα αφού σίγουρα υπάρχει άλλος δρόμος.

- Σε αυτή τη νέα φάση, οι κοινοβουλευτικές αυταπάτες της προηγούμενης περιόδου δεν έχουν καμιά θέση, η βολική αφήγηση ότι μια καλύτερη κυβέρνηση, πιο έντιμη, πιο προοδευτική, μπορεί να ανοίξει ένα φιλολαϊκό δρόμο, **κατέρρευσε.**

Μεγάλα τμήματα του λαού οδηγούνται σε οικονομικό και κοινωνικό αφανισμό, σύντομα θα βγουν στο δρόμο και θα αναζητήσουν απαντήσεις. Ανάμεσά τους και οι εκπαιδευτικοί.

Με ποιο σύλλογο μπορούμε να το πετύχουμε αυτό;

Ο μόνος δρόμος που έχουμε, είναι ο δρόμος της ενότητας και της σύγκρουσης με τους μεταλλαγμένους εκφραστές των διαχρονικών υποστηρικτών των μνημονίων και τους πολιτικούς τους φορείς, τη σύγκρουση με κυβέρνηση – ΕΕ-ΔΝΤ. Επιτέλους, πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι **δεν έχουμε να περιμένουμε τίποτα και από κανέναν!** Η μόνη ελπίδα όλα αυτά τα χρόνια της κρίσης, πηγάζει από τη **βάση των εργαζομένων**, από τον ίδιο το λαό και τους αγώνες του.

Στο καμίνι της κρίσης και των μεγάλων κοινωνικών αγώνων δοκιμαστήκαμε όλοι. Ο καθένας και η καθεμιά μας, μπορεί πια να βγάλει τα συμπεράσματά του. Ποιοι και πόσο στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων, ποιοί ανέλαβαν τις ιστορικές πολιτικές τους ευθύνες, πόσο αποτελεσματικά ή αναποτελεσματικά συνέβαλαν στην οργάνωση του αγώνα, πόσο επιδίωξαν πραγματικά την αντίσταση, τη σύγκρουση και ανατροπή των αντιλαϊκών πολιτικών.

Σήμερα χρειαζόμαστε νέους τρόπους κινητοποίησης και μετωπικής οργάνωσης του κινήματος σε αντιδιαστολή με τις ξεπουλημένες συνδικαλιστικές παρατάξεις, **σε αντιδιαστολή με τις λογικές της ανάθεσης**, νέες μορφές μετωπικής δράσης και λογικής που μπορούν να αναχαιτίσουν τα μνημονιακά μέτρα, να ανατρέψουν τις αντιλαϊκές πολιτικές αλλά και τους πολιτικούς διαχειριστές τους, **να συγκρουστούν αποτελεσματικά με κυβέρνηση – ΕΕ – ΔΝΤ.**

Το **ΜΕΤΩΠΟ** είναι η μόνη διέξοδος για να αγωνιστεί κανείς για την προάσπιση της δοκιμαζόμενης εργαζόμενης πλειοψηφίας, το μέτωπο είναι το υποκείμενο που μπορεί να μετουσιώσει τη δυσαρέσκεια και τη λαϊκή θέληση για αντίσταση σε καθημερινή πολιτική πρακτική και να ενοποιήσει την κοινωνική πλειοψηφία σε ριζοσπαστική κατεύθυνση ώστε να

δημιουργήσει νέα δεδομένα, ώστε να καταστεί πλειοψηφικό και δυνατό το αίτημα για πολιτική και κοινωνική αλλαγή.

Ένα τέτοιο μέτωπο δημιουργήσαμε στο δικό μας μικρόκοσμο θέλοντας να διαμορφώσουμε μια αγωνιστική πλειοψηφία που θα πάρει στα χέρια της το σύλλογό μας.

Όλο το τελευταίο διάστημα ζήσαμε λυσσαλές επιθέσεις, μετερχόμενες κάθε είδους ψέματα και διαστρεβλώσεις, προσωπικές συκοφαντίες και παραποιήσεις γεγονότων που δημιούργησαν ένα πλαίσιο πολύ μακριά ακόμα και από μια ακραίας μορφής πολιτική αντιπαράθεση. Έτσι κι αλλιώς όλα αυτά δεν μπορούσαν παρά να έχουν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά εκείνων των πολιτικών σχηματισμών που τόσο στο συνδικάτο όσο και στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό αλληλοδιαδεχόμενοι ή συνεργαζόμενοι πάντα, έσπειραν γύρω τους την καταστροφή. Το τελευταίο κρούσμα ήταν να ζητήσουν, σύμφωνα με πρόσφατη ανακοίνωση και ανάρτηση των προοδευτικών ρευμάτων (Νοέμβρης 2017), **την παραίτηση των αιρετών των Παρεμβάσεων και του ΠΑΜΕ**, με την κατηγορία, **χωρίς σχόλια**, ότι **«σιωπούν και συναινούν στις παρατυπίες και στα ρουσφέτια της διοίκησης».**

Τους έχουμε αναζητήσει, όλα τα τελευταία χρόνια: στις συγκεντρώσεις και παραστάσεις στα γραφεία της Διεύθυνσης, της Περιφέρειας, στο Υπουργείο Παιδείας, στα εκπαιδευτικά συλλαλητήρια και στις πορείες. Παντού και πάντα ήσαν άφαντοι. Πώς λοιπόν να υποβάλλεις την παραίτησή σου σε κάποιον άφαντο.

Το πρόβλημά, ο στόχος μας δεν είναι κάποια κομματική ή παραταξιακή κυριαρχία στο Σύλλογο αλλά, μετά από τόσα χρόνια, να τον αλλάξουμε και να τον κάνουμε συλλογικότητα, να τον κάνουμε σώμα που θα πραγματώνει την ελευθερία μας.

- Που **θα ενώνει** την εκπαίδευση με την κοινωνία. Θα παίρνει πρωτοβουλίες για να ενώσει την εκπαιδευτική κοινότητα, ενάντια στη νεοφιλελεύθερη εκπαιδευτική πολιτική, την αξιολόγηση και τη μείωση των δαπανών για την παιδεία.
- Που θα **συντονίζει** και θα συντονίζεται με άλλους συλλόγους και δρώσες κοινωνικές συλλογικότητες, τόσο σε τοπικό, όσο και σε γενικότερο επίπεδο.
- Που θα **αγωνίζεται** με ανιδιοτέλεια, κόντρα σε κάθε συμφέρον για να παράγει εκπαιδευτική πολιτιστική και κοινωνική παρέμβαση στην περιοχή μας.
- Που θα **αντιστέκεται** στην εφαρμογή των νεοφιλελεύθερων μέτρων και θα οργανώνει τη μαζική ανυπακοή και τη συλλογική αντίσταση. Που θα **αποτρέπει** τις αυθαιρεσίες της διοικητικής και διευθυντικής ιεραρχίας, σχολείο το σχολείο, τάξη την τάξη.
- Που θα **οργανώνει** τη συλλογική ζωή σε όλα τα πεδία της εκπαιδευτικής, παιδαγωγικής, πολιτιστικής, κοινωνικής διαδικασίας.
- Που θα **ερευνά και θα διατυπώνει** θέση και άποψη, κόντρα στις ισορροπίες, τους διαδρομισμούς και τα τσαλιμάκια του επίσημου συνδικαλισμού.
- Που θα οργανώνει τη συζήτηση, την αντιπληροφόρηση, τη συνέλευση σε αμεσοδημοκρατική βάση και όχι με τη νοοτροπία της κομματικής ιεραρχίας.

Ενάντια σ' όλους αυτούς που προσπαθούν συστηματικά να σπείρουν την ηττοπάθεια, την απογοήτευση, την μοιρολατρία και την υποταγή.

Εμπρός στο δρόμο και τις μάχες που έχουμε μπροστά μας, οι σύλλογοι, τα σωματεία, οι κοινωνικές συλλογικότητες.

Εμπρός στο κρίσιμο και τεράστιο ρόλο που πρέπει όλοι να παίξουμε για τη συνένωση του κοινωνικού μετώπου της ανατροπής.

Ας συμβάλουμε ο καθένας-καθεμία μας στη διαμόρφωση του πολιτικού υποκειμένου που θα πραγματώσει μια άλλη πορεία για την κοινωνία, πέρα από τη σήψη, την κρίση και την βαρβαρότητα του Κεφάλαιου.

ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ Η ΕΝΟΤΗΤΑ.

ΣΥΛΛΟΓΟΥ Π.Ε «ΑΠ. ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»

**ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
& ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ «ΑΠ. ΔΕΛΜΟΥΖΟΣ»**

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΕΙΣ Π.Ε.

Βλάχου Κωνσταντίνα του Παντελή, Γαλλικών από μετάταξη , 1^ο, 2^ο 3^ο Σπάτων.

Γκούνας Δημήτρης του Νικολάου , Δάσκαλος, 3^ο Αρτέμιδας.

Δασκαλάκη Μαριάνθη του Επαμεινώνδα, Δασκάλα, 1^ο Σπάτων.

Καλή Ευγενία (Τζένη) του Δημητρίου, Δασκάλα, 5^ο Αρτέμιδας.

Κανδηλώρος Χρήστος του Σωτηρίου, Δάσκαλος, 3^ο Παλλήνης.

Κινόπουλος Χρήστος του Βασιλείου, Αγγλικών , 2^ο Σπάτων.

Κουτσουρούπα Ασπασία του Αναστασίου, Δασκάλα, 2^ο Γέρακα. .

Μήτσουλα Ηλιάνα του Νικολάου, Μουσικής, 3^ο Γλυκών Νερών.

Νικήτα Μαρία του Δημητρίου, Αναπληρώτρια Ειδ. Αγωγής, 4^ο Παλλήνης, (Συνεργαζόμενη).

Πετρόπουλος Γιάννης του Νικολάου, Δάσκαλος Ειδ. Αγωγής, 7^ο Παλλήνης.

Πετρίδου Ολυμπία του Πέτρου , Δασκάλα, 3^ο Παλλήνης, (Συνεργαζόμενη).

Πριμηκύρης Δημήτρης του Αλέκου, Δάσκαλος Ειδ. Αγωγής, 1^ο Αρτέμιδας.

Σεγούρα Ραχήλ του Μαυρίκιου, Δασκάλα , 2^ο Σπάτων.

Χαραλάμπους Ασημίνα (Μίνα) του Νικολάου, Δασκάλα, 1^ο Ν.Μάκρης.

Χρυσανθάκη Ευγενία του Γεωργίου, Δασκάλα, Δ.Σ Γραμματικού.

**ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΥΛΛΟΓΟ «ΟΠΛΟ» ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΑΔΕΛΦΩΝ,
ΚΥΤΤΑΡΟ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΘΟΛΙΚΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ
ΜΟΡΦΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΠΟΥ ΔΕ ΘΑ ΣΥΜΒΙΒΑΖΕΤΑΙ ΑΛΛΑ ΘΑ ΣΥΓΚΡΟΥΕΤΑΙ
ΜΕ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΤΟ ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ -
ΕΕ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΛΕΥΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΤΡΟΠΗ.**